

Tussenkomst hoorzitting 14/1/2014 provincie Antwerpen

Om te kunnen beslissen of het rooien van een bos al dan niet toegestaan wordt, zouden eerst volgende stappen genomen moeten worden:

1) Een biodiversiteitstudie om na te gaan welke biologische waarde door de kap van het bos teloor gaat, waarbij het uitgangspunt zou moeten zijn dat biodiversiteitsverlies hoe dan ook gecompenseerd wordt. Indien het te rooien bos in een Habitatrichtlijngebied ligt of in de omgeving daarvan, moet eerst een 'passende beoordeling' gemaakt worden om na te gaan of deze ingreep geen negatieve effecten heeft op dit Habitatrichtlijngebied.

2) De financiële kant van het verhaal, een maatschappelijke kosten-batenanalyse, waarbij in rekening gebracht wordt:

a) De economische waarde van een dergelijk ecosysteem. Daarvoor kan gebruik gemaakt worden van de rekentool 'natuurwaardenverkenner' die ontwikkeld is door LNE, VITO en UA.

b) De schade die bij het verdwijnen van bos toegebracht wordt aan het collectief belang, schade op gebied van volksgezondheid (fijn stof, CO2 reductie), recreatieve en sociale mogelijkheden, verlies aan natuurbelevingswaarde voor de omgeving.

c) Het bedrag van de planschade die uitgekeerd zou moeten worden indien een bestemmingswijziging zou doorgevoerd worden. Deze kost wordt door gemeentebesturen meestal niet gehanteerd, wel de gangbare grondprijs in hun gemeente, terwijl nogal wat verkavelingen eerst een bijkomende infrastructuur vergen, vooraleer gebouwd kan worden.

3) Of de mogelijkheid al dan niet aanwezig is, bij toestaan van een kap-, verkavelings- en/of bouwvergunning, om binnen de belevingswereld van de omwonenden én voor uitvoering van de kap een identieke oppervlakte aan nieuw bos te creëren. De omwonenden hebben er namelijk niets aan dat, zoals hier, 34.392,6 euro in een boscompensatiefonds gestort wordt, waarmee ooit ver weg een nieuw bos aangeplant wordt. Die omwonenden, en dat is toch wel belangrijk, beschikken zelfs nu dit te verkavelen 'eikenbos' nog bestaat lang niet over de alom aanvaarde noodzakelijke 100 m² bos per omwonende.

Sommige onderzoeken zijn wettelijk niet verplicht, maar als goede huisvader zou een bestuur alle voor- en nadelen eerst tegen elkaar moeten afwegen. Het is niet meer dan logisch dat bij zoiets belangrijk als het kappen van bos, met deels bomen van 100 jaar oud, eerst alle pro's en contra's afgewogen worden. En hiervan is weinig of niets terug te vinden in het dossier.

Maar er is meer. Volgens het Decreet op het Natuurbehoud, art 14, heeft ieder bestuur een 'natuurzorgplicht', de verplichting om voldoende voorzorgen te nemen om natuurschade te vermijden. Een tweede algemeen principe is het 'integratiebeginsel', zeggende dat het natuurbeleid een essentiële rol moet spelen binnen andere beleidsdomeinen. Om dat laatste mogelijk te maken zijn 'toetsingsinstrumenten' uitgewerkt, waarvan er twee toepasselijk zijn op deze verkavelingaanvraag: 1) een 'natuurtoets' als gevolg van art 16 van het Decreet op Natuurbehoud, 2) een 'habitattoets' ons opgelegd door Europa en verwerkt in art 36ter van het Decreet op Natuurbehoud.

Een 'natuurtoets', verplicht bij een 'vergunningplichtige activiteit' met de bedoeling zoveel mogelijk natuurwaarden te behouden, dient de 'vermijdbare schade' vast te stellen, zodat deze voorkomen kan worden. Daarvoor moet je natuurlijk eerst de natuurwaarden kennen, vandaar de noodzaak van een biodiversiteitstudie. Het dossier, in het bijzonder het voorstel tot verkaveling goedgekeurd in de Gemeenteraad van Antwerpen, bevat onvoldoende informatie die als een degelijke 'natuurtoets' aanzien kan worden. Wat over natuur handelt in dit document is een summier opsomming van de vegetatie bestaande uit gemengd loofhout met struweelopslag en de vaststellingen dat 'graslanden en ruigten nog steeds een actuele waarde hebben voor de fauna én de bomen met uitzondering van een aantal exemplaren grotendeels gerooid worden'. Aan de hand van deze informatie kan niet uitgemaakt worden of 'alle vermijdbare schade aan de natuur effectief verholpen wordt'. Volgens een uitspraak van 26/5/2008 van de Raad van State (nr 183.359, Angenon) moet 'uit het vergunningsbesluit of de stukken van het

administratief dossier blijken dat is rekening gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden'. Uit dit dossier blijkt dit niet of onvoldoende.

Dan is er de 'habitattoets'. De Antwerpse Fortengordel is bij de Europese Commissie aangemeld als Speciale Beschermingszone (SBZ) van vleermuizen. Het te verkavelen bos ligt op 600 m afstand van het Habitatrictlijngebied 'Fort VII'. Op luchtopnamen is duidelijk te zien dat Fort VII, het aanpalende Schoonselhof, de Hollebeek zelf en het te verkavelen 'eikenbos' aan de Salesianenlaan één geheel vormen, als het ware het verlengstuk van 'Fort VII' zijn, waardoor deze Beschermingszone iets minder geïsoleerd ligt in het stedelijk weefsel. Geheel deze structuur van landschapselementen mag tot het leef- en jachtgebied van vleermuizen gerekend worden, waarbij nestgelegenheid in oudere, holterijke bomen een noodzakelijke factor vormt. Bovendien is wetenschappelijk aangetoond dat vleermuizen nood hebben aan bomenrijen en bosranden om zich te verplaatsen door het landschap. Bijgevolg is de onmiddellijke omgeving van 'Fort VII' ook belangrijk voor het functioneren van dit Habitatrictlijngebied, bedoeld om de Europees beschermde vleermuispopulaties in stand te houden. Bij voorkeur zouden er geen bomen van enige ouderdom uit de nabije omgeving van het Fort mogen verdwijnen noch mag er een onderbreking ontstaan in de bomenrijen vertrekkend vanaf het Fort. Alleen om deze reden al, los van het bijkomende maatschappelijk belang, zou eerst een grondig onderzoek moeten gebeuren vooraleer een Stedenbouwkundige vergunning verleend wordt om te verkavelen. Dit onderzoek, deze Habitattoets is overigens verplicht en wordt ons door Europa opgelegd. Deze toets is niet enkel bedoeld voor activiteiten binnen de beschermingszone, maar ook voor activiteiten buiten de zone die een invloed kunnen hebben op het Habitatrictlijngebied. Zowel Europa als onze Raad van State (13/1/2009, nr 189.444, Bechoux) nemen hierover duidelijke standpunten in. Omdat niet uitgesloten mag worden dat deze verkaveling een 'betekenisvolle' aantasting van het vleermuizenbestand op Fort VII kan inhouden, moet verplicht een 'passende beoordeling' of toch minstens een voortoets daartoe gemaakt worden die rekening moet houden met het 'natuurdoel' van Fort VII. Deze beoordeling moet o.m. een inventarisatie bevatten van alle aspecten die de doelstellingen in gevaar kunnen brengen, zodanig dat duidelijk wordt of er al dan niet aantasting van het vleermuizenbestand kan optreden. Wij merken op dat voor een habitattoets niet alleen een adviesverplichting geldt maar ook een motiveringsplicht. Het initiatief om tot zo'n toets te komen ligt o.i. bij de aanvrager. In alle geval kan geen verkavelingvergunning betekend worden vooraleer deze toets uitgevoerd is en uitsluitel geeft! Bovendien zijn alle Europese vleermuizen, overigens door het Provinciebestuur ooit omschreven als een PPS, een Provinciale Prioritaire Soort, als soort beschermd via een Decreet van 15/5/2009, het zgn. Soortenbesluit. Dit besluit beschermt niet enkel het dier op zich, maar ook de voortplanting- en rustplaatsen en dit om het even waar in Vlaanderen.

Ten slotte, niet alleen is dit ontbreken van een habitattoets een lacune, heel dit dossier roept vraagtekens op, ook uit hoofde van de Stad Antwerpen. Onlangs, op 8/11/2013 heeft het Antwerpse College van Burgemeester en Schepenen een 'Visienota Groenontwikkeling Stad Antwerpen' goedgekeurd en het volgende publiekelijk gemaakt: **'In Antwerpen zijn er 45 gebieden die een sleutelrol vervullen inzake biodiversiteit. Samen vormen ze een netwerk met een hogere ecologische waarde. Het is belangrijk dit netwerk te behouden en verstevigen.'** Die 45 gebieden waarnaar verwezen wordt, zijn opgesomd in het 'Groenplan Stad Antwerpen, deel Ecologie'. Eén van die 45 gebieden noemt: 'Omgeving Den Brem-Hollebeek' en in dit 'groenplan' wordt trouwens gezegd dat 'uitbreiding van de Hollebeekvallei wenselijk is' (pagina 61). In de praktijk gebeurt nu net het omgekeerde: in plaats van uitbreiding verdwijnt er 1 hectare bos als deze verkaveling doorgaat!

Dit alles maakt dat wij blijven bij onze conclusies van ons beroepschrift dat deze verkavelingvergunning niet kan toegestaan worden om reden dat:

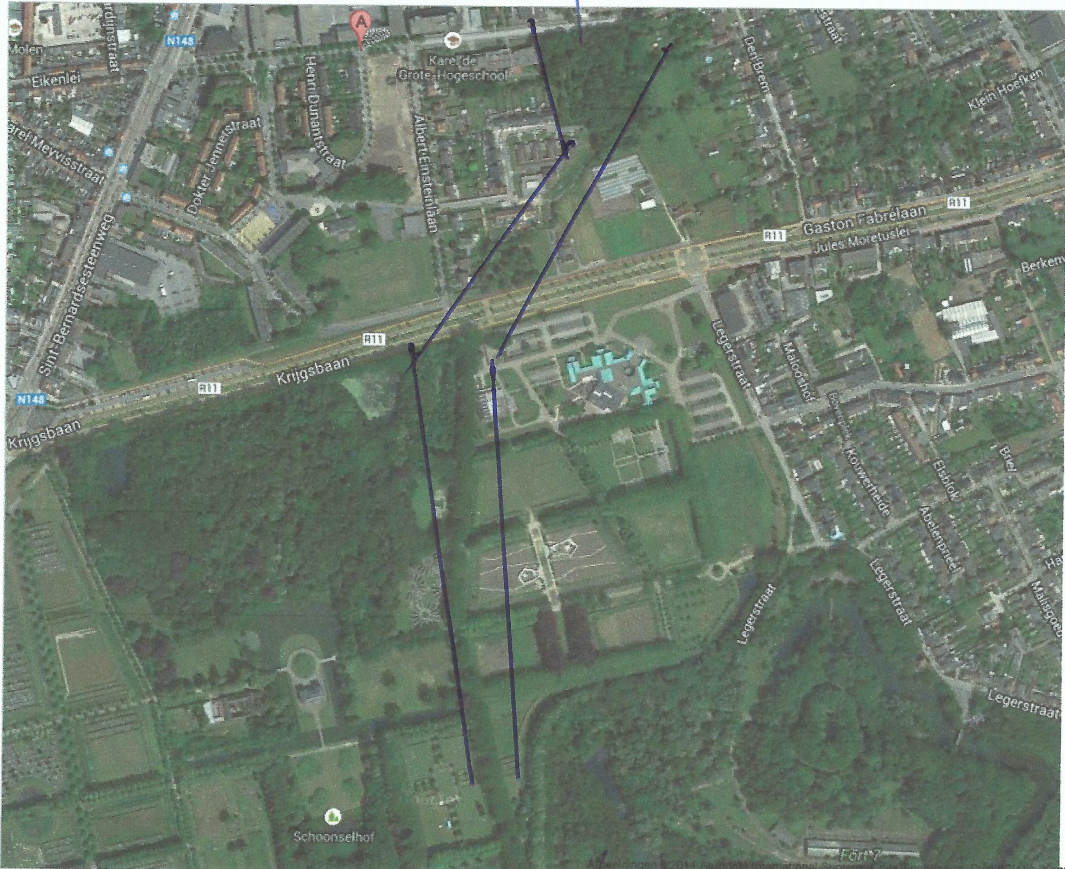
- het verlies aan biodiversiteit, de nadelige gevolgen voor mens, dier en plant onvoldoende bestudeerd zijn; bovendien is onduidelijk of aan alle vermijdbare schade verholpen is en ontbreekt de verplichte passende beoordeling in verband met het door deze verkaveling wellicht negatief beïnvloede vleermuizenbestand van Fort VII,
- er geen kosten-batenanalyse uitgevoerd is,
- er onvoldoende compenserende maatregelen genomen zijn in de buurt van de verkaveling om het verdwijnen van dit bos op te vangen.

Google

VERVAE LING

Klik op de link "Afdrukken" naast de kaart om alle details op het scherm weer te geven.

FORT VII

= ONONDERBROKEN CORRIDOR

ideale verplaatsingsmogelijkheid
VLEER WIZEN